

обясняватъ страданията на хората съ съществуването на нѣкаква козмическа, универсальна скръбъ, на която тѣ се натъкватъ и започватъ да страдатъ. Наистина, има нѣкаква козмическа скръбъ, но тя не е вънъ отъ човѣка. Тя е въ самия човѣкъ. Тя представя съвкупность на неговитѣ страдания, както и на тия на неговитѣ ближни. Само хората страдатъ, но не и Богъ. Въ Бога има само съжаление, милость къмъ страдащитѣ.

Сега, като говоря за връзката между Първата Причина на нѣщата и човѣшката душа, имамъ предъ видъ само ония хора, на които съзнанието е пробудено. Само тѣ могатъ да се справятъ съ мъжнотиитѣ и страданията въ живота си. Каквито пакости и да се причиняватъ на такъвъ човѣкъ, той никога не отмъщава. Представете си, че нѣкой счуи шишето ви, въ което държите водата си. Трѣбва ли да му отмъщавате? Трѣбва ли да му се сърдите? Колкото и да му се сърдите, той не може да изправи погрѣшката си, не може да върне шишето ви. Обаче, разумниятъ животъ е въ състояние да върне на човѣка не едно шише само, но много повече. — Кога? — Това е въпросъ на време. Ако вие не можете да получите помощта на Бога още днесъ, това не показва, че Той не иска да ви помогне. Богъ всѣкога е готовъ да помага на хората, обаче, условията, при които тѣ се намиратъ въ дадения моментъ, не имъ благоприятствуватъ да